

Warszawa, dnia 20 grudnia 2013 r.

Poz. 100

**ZARZĄDZENIE NR 31
KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI**

z dnia 19 grudnia 2013 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie metodyki wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 323 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie metodyki wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców (Dz. Urz. KGP Nr 9, poz. 48, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 6 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku, gdy sprawcą wykroczenia jest posiadający immunitet krajowy, określony w art. 5 § 1 pkt 7 k.p.w.:

- 1) poseł, senator, członek Parlamentu Europejskiego, członek Trybunału Stanu, Prezes Najwyższej Izby Kontroli, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, Prezes Instytutu Pamięci Narodowej – policjant, o ile zastosowanie środków oddziaływania wychowawczego wobec osoby korzystającej z immunitetu jest niewystarczające, poprzestaje na sporządzeniu notatki urzędowej, zwanej dalej "notatką", zawierającej szczegółowy opis zdarzenia oraz dane identyfikujące sprawcę wykroczenia, którą, wraz z materiałami, zebranymi bez udziału osoby posiadającej immunitet, przekazuje dyżurnemu jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca zdarzenia;
- 2) sędzieja Sądu Najwyższego, sędzieja Trybunału Konstytucyjnego, sędzieja sądu powszechnego lub sądu administracyjnego względnie wojskowego albo prokurator lub asesor powszechnej względnie wojskowej jednostki prokuratury – policjant poprzestaje na sporządzeniu notatki, którą przekazuje dyżurnemu jednostki Policji właściwej dla miejsca zdarzenia. Notatkę niezwłocznie przesyła się bezpośredniemu przełożonemu sprawcy wykroczenia (prezesowi sądu lub kierownikowi jednostki organizacyjnej prokuratury).”;

2) w § 10a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

---

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 217, poz. 1280 i Nr 230, poz. 1371, z 2012 r. poz. 627, 664, 908, 951 i 1529, z 2013 r. poz. 628, 675 i 1351.

²⁾Zmiany wymienionego zarządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. KGP z 2009 r. Nr 6, poz. 31 i Nr 16, poz. 84, z 2010 r. Nr 10, poz. 59 oraz z 2012 r. poz. 46.

„1. Odpowiedzialność przed sądem rejonowym, jako sprawcy czynu karalnego, ponoszą nieletni w wieku od 13 do 17 lat (art. 1 § 1 pkt 2 u.p.n.), którzy popełnili czyny karalne wyczerpujące znamiona wykroczeń określonych w art. 51, art. 69, art. 74, art. 76, art. 85, art. 87, art. 119, art. 122, art. 124, art. 133 lub art. 143 k.w. (art. 1 § 2 pkt 2 lit. b u.p.n.).”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, czynności policjanta muszą być ograniczone do zebrania i utrwalenia dowodów oraz w razie potrzeby zatrzymania nieletniego podejrzanego o sprawstwo, jeśli zachodzi sytuacja pod tym względem niecierpiąca zwłoki (art. 32e § 1 u.p.n.). Zatrzymany nieletni, co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie, że popełnił czyn karalny, może być umieszczony w policyjnej izbie dziecka na czas do 48 godzin, gdy ocenia się taki środek jako konieczny w danych okolicznościach, bo nie można ustalić tożsamości nieletniego albo zachodzi uzasadniona obawa ukrycia się nieletniego lub zatarcia śladów czynu karalnego (art. 32g § 1 u.p.n.). Zatrzymanego nieletniego należy niezwłocznie przesłuchać. Policja w sprawach o czyny karalne wyczerpujące znamiona wykroczeń popełnione przez nieletnich wykonuje czynności inne niż niecierpiące zwłoki tylko na polecenie sądu rejonowego (art. 32e § 2 u.p.n.).”

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2:

- 1) sporządza się wniosek o odstąpienie od skierowania wniosku o ukaranie do sądu, wskazując przyczynę odstąpienia;
- 2) materiały z tych czynności przekazuje się do miejscowo właściwego sądu rejonowego (sposób ustalenia właściwości miejscowej sądu określa art. 17 u.p.n.), powiadamiając o przekazaniu materiałów ujawnionych pokrzywdzonych i osobę zawiadamiającą o popełnieniu wykroczenia. W powiadomieniu tym wskazuje się przyczynę odstąpienia i nie zamieszcza się pouczenia o prawie do samodzielnego wniesienia do sądu wniosku o ukaranie oraz o prawie do złożenia zażalenia do organu nadrzędnego na niewniesienie wniosku o ukaranie;
- 3) o odstąpieniu od skierowania wniosku o ukaranie do sądu powiadamia się również właściwą dla miejsca popełnienia czynu zabronionego komórkę organizacyjną Policji do spraw nieletnich i patologii.”;

3) § 36 otrzymuje brzmienie:

„§ 36. Nietletnich sprawców podlegających odpowiedzialności za czyn zabroniony wyczerpujący znamiona wykroczenia należy przesłuchiwać w warunkach określonych w art. 19 oraz 32f u.p.n. z zachowaniem praw wynikających z art. 18a u.p.n.”;

4) § 39 otrzymuje brzmienie:

„§ 39. Świadkowi oraz biegłemu, tłumaczowi i specjaliście, niebędącymi funkcjonariuszami organów procesowych, przysługuje zwrot kosztów stawiennictwa w zakresie określonym w art. 119 k.p.w. w związku z art. 618a-618l k.p.k.”;

5) § 53 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli opinia jest niepełna lub niejasno sformułowana, należy wystąpić o jej uzupełnienie we wskazanym zakresie lub przesłuchać na tę okoliczność w charakterze biegłego osobę, która sporządziła opinię.”;

6) § 69 ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia, że zażalenie jest niedopuszczalne lub zostało wniesione przez osobę nieuprawnioną albo nie zachowano ustawowego terminu wniesienia zażalenia, organ I instancji wydaje zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 2 stycznia 2014 r., z wyjątkiem § 1 pkt 1 i 4-6, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Komendant Główny Policji

nadinsp. Marek DZIAŁOSZYŃSKI